

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Dušana Schinzela a soudců Mgr. Petra Mišianika a JUDr. Jiřího Horáka ve věci

žalobců: **a) Ing. Jan Hlaváč**, narozený dne 28. 7. 1957
bytem Mánesova 1613/54, 120 00 Praha
zastoupený advokátem JUDr. Markem Hlaváčem
sídlem Korunní 73, 130 00 Praha

b) Václav Hlaváč, narozený dne 3. 5. 1961
bytem Korunní 73, 130 00 Praha
zastoupený advokátem JUDr. Markem Hlaváčem
sídlem Korunní 73, 130 00 Praha

proti
žalovanému: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha
zastoupený advokátem Mgr. Dušanem Sedláčkem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha

o nahrazení projevu vůle,

o odvolání žalobce a), žalobce b) a žalovaného proti rozsudku Okresního soudu Brno-venkov ze dne 25. 7. 2019, č. j. 11 C 151/2018-1067,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve výroku I. **potvrzuje**.

II. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve výroku III.

a) v části, ve které byla zamítnuta žaloba ve vztahu k pozemku p.č. 797/1 v katastrálním území Lomnička u Tišnova, pozemku p.č. 441/1 v katastrálním území Předklášteří, pozemku p.č.

1119 v katastrálním území Bílovice nad Svitavou, pozemku p.č. 1120/1 v katastrálním území Bílovice nad Svitavou, pozemku p.č. 1146 v katastrálním území Hradčany u Tišnova, pozemku p.č. 1756/4 v katastrálním území Tišnov a pozemku p.č. 392/1 v katastrálním území Vranov u Brna, **zrušuje** a řízení se ve vztahu k těmto pozemkům **zastavuje**,

- b) v části, ve které byla zamítnuta žaloba ve vztahu k pozemku p.č. 1318/1 v katastrálním území Ochoz u Brna, pozemku p.č. 76/1 v katastrálním území Vranov u Brna a pozemku p.č. 2428 v katastrálním území Dolní Kounice, **potvrzuje**,
- c) v části, ve které byla zamítnuta žaloba ve vztahu k pozemku p.č. 274/9 v katastrálním území Hostěnice, **mění** takto:

Nahrazuje se projev vůle žalovaného uzavřít s žalobcem a) a žalobcem b) tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemku ve vlastnictví státu podle zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“):

- 1) Žalovaný je vlastníkem pozemku p.č. 274/9 v katastrálním území Hostěnice.
- 2) Žalobce a) a žalobce b) jsou oprávněnými osobami ve smyslu § 4 odst. 4 zákona o půdě.
- 3) Žalobce a) a žalobce b) mají na základě rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy – Pozemkového úřadu Praha ze dne 26. 5. 1999, č. j. PÚ 1171/99, ze dne 26. 5. 1999, č. j. PÚ 1172/99, ve znění oznámení o opravě písařské chyby ze dne 25. 6. 1999, č. j. PÚ 1172/99, ze dne 24. 11. 1999, č. j. PÚ 1172/99/2, ze dne 13. 10. 2000, č. j. PÚ 208/00, ze dne 23. 3. 2001, č. j. PÚ 1017/00/1, ze dne 28. 5. 2002, č. j. PÚ 933/02, rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha ze dne 28. 11. 2003, č. j. PÚ 1040/03/3, ze dne 1. 4. 2004, č. j. PÚ 292/91, ze dne 26. 8. 2008, č. j. PÚ 292/91/1, ze dne 13. 8. 2010, č. j. PÚ 292/91/4, ze dne 24. 7. 2012 č. j. PÚ 292/91/6, ze dne 26. 7. 2012, č. j. PÚ 292/91/8, rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu ze dne 25. 9. 2013, č. j. PÚ 292/91/11, ze dne 29. 10. 2013, č. j. PÚ 292/91/12, ze dne 13. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/16, ze dne 13. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/17, ze dne 18. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/18, ze dne 19. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/19, 20 ze dne 27. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91, nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za pozemky žalobci a) a žalobci b) v restituci, z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě, nevydané.
- 4) Žalovaný k uspokojení nároku žalobce a) na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou bezúplatně převádí žalobci a):
 - spoluvlastnický podíl o velikosti ½ na pozemku p.č. 274/9 v katastrálním území Hostěnice

a žalobce a) tento spoluvlastnický podíl na pozemku přijímá do svého vlastnictví.

5) Žalovaný k uspokojení nároku žalobce b) na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou bezúplatně převádí žalobci b):

– spoluvlastnický podíl o velikosti $\frac{1}{2}$ na pozemku p.č. 274/9 v katastrálním území Hostěnice

a žalobce b) tento spoluvlastnický podíl na pozemku přijímá do svého vlastnictví.

III. Řízení **se** ve vztahu k:

– pozemku p.č. 2957/1,

– pozemku p.č. 2969/2,

– pozemku p.č. 3693/1,

– částem pozemku p.č. 2969/1, oddělených geometrickým plánem č. 3858-4/2021, vyhotoveným obchodní společností G.K.S. spol. s r.o. a označených podle tohoto geometrického plánu jako pozemek p.č. 2969/1 a pozemek p.č. 2969/7,

to vše v katastrálním území Kuřim, **zastavuje**.

IV. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. V záhlaví označeným rozsudkem soud prvního stupně nahradil projev vůle žalovaného uzavřít dohodu o bezúplatném převodu spoluvlastnického podílu o velikosti $\frac{1}{2}$ na pozemku p.č. 2424 v katastrálním území Dolní Kounice žalobci a) a spoluvlastnického podílu o velikosti $\frac{1}{2}$ na pozemku p.č. 2424 v katastrálním území Dolní Kounice žalobci b) (výrok I.), zastavil řízení ve vztahu k pozemku p.č. 271 v katastrálním území Viničné Šumice, pozemku p.č. 273 v katastrálním území Viničné Šumice, pozemku p.č. 606/1 v katastrálním území Předklášteří, pozemku p.č. 606/6 v katastrálním území Předklášteří, pozemku p.č. 83/1 v katastrálním území Deblín, pozemku p.č. 34 v katastrálním území Čučice, pozemku p.č. 2415/1 v katastrálním území Dolní Kounice, pozemku p.č. 2429/2 v katastrálním území Dolní Kounice, pozemku p.č. 1736/15 v katastrálním území Hrušovany u Brna, pozemku p.č. 1185/1 v katastrálním území Modřice, pozemku p.č. 449 v katastrálním území Čučice, pozemku p.č. 450 v katastrálním území Čučice, pozemku p.č. 451 v katastrálním území Čučice, pozemku p.č. 478/1 v katastrálním území Čučice, pozemku p.č. 452/2 v katastrálním území Čučice (výrok II.), zamítl žalobu ve vztahu k pozemku p.č. 1756/4 v katastrálním území Tišnov, pozemku p.č. 1318/1 v katastrálním území Ochoz u Brna, pozemku p.č. 1146 v katastrálním území Hradčany u Tišnova, pozemku p.č. 392/1 v katastrálním území Vranov u Brna, pozemku p.č. 76/1 v katastrálním území Vranov u Brna, pozemku p.č. 1120/1 v katastrálním území Bílovice nad Svitavou, pozemku p.č. 1119 v katastrálním území Bílovice nad Svitavou, pozemku p.č. 274/9 v katastrálním území Hostěnice, pozemku p.č. 797/1 v katastrálním území Lomnička u Tišnova, pozemku p.č. 441/1 v katastrálním území Předklášteří a pozemku p.č. 2428 v katastrálním území Dolní Kounice (výrok III.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
2. Takto soud prvního stupně rozhodl o žalobě na vydání náhradních pozemků podle zákona o půdě. Dospěl k závěru, že žalobce a) a žalobce b), jako dědici původní oprávněné osoby, jsou nositeli restitučního nároku na vydání náhradních pozemků za původní odňaté pozemky podle zákona o půdě, jež nemohly být oprávněné osobě vydány pro zákonem stanovené překážky. Uzavřel,

že postup žalovaného při uspokojování restitučního nároku byl liknavý, neboť žalovaný (dříve i Pozemkový fond České republiky jako jeho právní předchůdce) ztěžoval uspokojení restitučního nároku i jeho nesprávným oceněním, a proto se žalobci mohou soudně domáhat vydání konkrétních náhradních pozemků bez jejich zahrnutí do veřejné nabídky Státního pozemkového úřadu. Vhodným k vydání shledal pouze pozemek p.č. 2424 v katastrálním území Dolní Kounice, a proto žalobě ve vztahu k tomuto pozemku vyhověl (výrok I. rozsudku soudu prvního stupně). U pozemků vyjmenovaných ve výroku III. rozsudku soudu prvního stupně shledal existenci zákonem stanovených překážek pro jejich vydání, a proto žalobu ve vztahu k nim zamítl. Řízení o pozemcích vyjmenovaných ve výroku II. rozsudku soudu prvního stupně podle § 96 odst. 1, 2, zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), zastavil. Výrok o náhradě nákladů řízení odůvodnil § 150 o. s. ř.

3. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku III. a IV., podali odvolání žalobce a) a žalobce b), kteří namítli:
 - a) pozemek p.č. 1318/1 v katastrálním území Ochoz u Brna je vhodný k vydání. Existence žádosti Vítězslava Pokorného o převod tohoto pozemku nebrání tomu, aby byl tento pozemek žalobcům vydán, neboť žalobci jako osoby oprávněné s nárokem podle zákona o půdě mají mít prioritu v uspokojování svého nároku. Dále uvedli, že na tomto pozemku není podle územního plánu plánována žádná dopravní stavba a ani veřejně dopravní stavba. Nesouhlasili se závěrem soudu prvního stupně o existenci funkční souvislosti pozemku p.č. 1318/1 s budovou č. ev. 327, postavenou na pozemku p.č. 1318/2.
 - b) pozemek p.č. 76/1 v katastrálním území Vranov u Brna je vhodný k vydání. Uvedli, že ze sdělení stavebního úřadu ze dne 18. 9. 2018 vyplývá, že pozemek není vyloučen z převodu. Charakter zákresu budoucí komunikace na tomto pozemku v územním plánu má charakter výhledu, resp. rezervy a nebrání převodu pozemku. V řízení nebylo prokázáno, že se na tomto pozemku nachází část komunikace. Souhlas žalovaného s výstavbou garáže na tomto pozemku ve prospěch Kamily Kubitové nepředstavuje překážku pro vydání pozemku.
 - c) pozemek p.č. 274/9 v katastrálním území Hostěnice je vhodný k vydání, neboť podání žaloby na určení vlastnického práva k tomuto pozemku nemá za následek nemožnost jeho vydání,
 - d) pozemek p.č. 2428 v katastrálním území Dolní Kounice je vhodný k vydání, neboť tento pozemek lze zemědělsky využívat ke skladování plodin nebo ke stání zemědělské techniky.

Navrhli, aby byl výrok III. rozsudku soudu prvního stupně ve vztahu k výše uvedeným pozemkům změněn a tyto pozemky byly žalobcům vydány.

4. Žalovaný ve vyjádření k odvolání žalobců uvedl, že soud prvního stupně o výše uvedených pozemcích rozhodl věcně správně a navrhl, aby byl v tomto rozsahu výrok III. rozsudku soudu prvního stupně potvrzen.
5. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku I. a IV., podal odvolání žalovaný, který namítl:
 - a) pozemek p.č. 2424 v katastrálním území Dolní Kounice není vhodný k vydání, neboť na západním okraji tohoto pozemku je hrana místního lomu a pozemek se nachází v dobývacím prostoru. Situování pozemku, provoz přílehlého kamenolomu a dobývací prostor mohou značně ztěžovat zemědělské hospodaření na tomto pozemku.
 - b) nesprávný závěr soudu prvního stupně o aktivním přístupu žalobců,
 - c) nesprávný závěr soudu prvního stupně o liknavosti a svévoli žalovaného,
 - d) nesprávný závěr soudu prvního stupně o platnosti tzv. severního regulačního plánu, neboť tento regulační plán nenabyl platnosti, nebyl dokončen a zůstal pouze v rovině návrhu, jako nepodepsané správní rozhodnutí. Podle názoru žalovaného je tzv. severní regulační plán

z těchto důvodů nicotný. Tato skutečnost pak má za následek, že pozemky (spadající pod tzv. severní regulační plán) je třeba ocenit jako pozemky zemědělské a nikoli jako stavební.

- e) nesprávný závěr soudu prvního stupně o výši restitučního nároku žalobce a), který podle žalovaného činí pouze částku 250 770 Kč (při akceptaci ohodnocení nevydaných pozemků jako pozemky zemědělské), případně pouze částku 2 772 187,50 Kč (při akceptaci ohodnocení nevydaných pozemků jako pozemky zemědělské a částečně jako pozemky stavební pouze podle tzv. jižního regulačního plánu),
- f) přečerpání restitučního nároku žalobce a), neboť mu doposud byly vydány náhradní pozemky v hodnotě 3 700 000 Kč,
- g) nesprávný závěr soudu prvního stupně o výši restitučního nároku žalobce b), který podle žalovaného činí pouze částku 250 770 Kč (při akceptaci ohodnocení nevydaných pozemků jako pozemky zemědělské), případně pouze částku 2 772 187,50 Kč (při akceptaci ohodnocení nevydaných pozemků jako pozemky zemědělské a částečně jako pozemky stavební pouze podle tzv. jižního regulačního plánu),
- h) přečerpání restitučního nároku žalobce b), neboť mu doposud byly vydány náhradní pozemky v hodnotě 2 518 563 Kč,

Navrhl, aby byl výrok I. rozsudku soudu prvního stupně změněn a žaloba byla ve vztahu k pozemku p.č. 2424 v katastrálním území Dolní Kounice zamítnuta.

- 6. Žalobce a) a žalobce b) ve vyjádření k odvolání žalovaného uvedli, že soud prvního stupně ve vztahu k pozemku p.č. 2424 v katastrálním území Dolní Kounice rozhodl věcně správně a navrhl, aby byl výrok I. rozsudku soudu prvního stupně potvrzen.
- 7. Jelikož nebylo podáno odvolání proti výroku II. rozsudku soudu prvního stupně, nabyl uvedený výrok samostatně právní moci (§ 206 odst. 2 o. s. ř.), a není proto předmětem odvolacího přezkumu.
- 8. Ke změně žaloby za odvolacího řízení:
- 9. V průběhu odvolacího řízení byli oba žalobci Krajským soudem v Brně (dále jen „odvolací soud“) vyzváni, aby označili jiný pozemek vhodný k uspokojení jejich nároku. Odvolací soud přitom vyšel ze závěru nálezu Ústavního soudu ze dne 22. 9. 2020, sp. zn. IV. ÚS 1152/20, podle kterého v řízení o vydání náhradního pozemku podle zákona o půdě dojde k porušení ústavně zaručeného práva na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, nevyzve-li obecný soud neúspěšného žadatele k označení jiných vhodných pozemků způsobilých uspokojit jím uplatněný nárok. Po tomto poučení žalobci podáním ze dne 18. 12. 2020, ve spojení s podáním ze dne 26. 1. 2021, navrhl, aby byl jejich nárok uspokojen také pozemky p.č. 2957/1, 2969/2, 3693/1 a částí pozemku p.č. 2969/1, oddělených geometrickým plánem č. 3858-4/2021, vyhotoveným obchodní společností G.K.S. spol. s r.o. a označených podle tohoto geometrického plánu jako pozemek p.č. 2969/1 a pozemek p.č. 2969/7, to vše v katastrálním území Kuřim. Po právní stránce se jedná o změnu žaloby.
- 10. Podáním ze dne 18. 5. 2021 oba žalobci odvolacímu soudu sdělili, že „změnu žaloby berou zpět“. Toto podání odvolací soud posoudil podle jeho obsahu (§ 41 odst. 2 o. s. ř.) a dospěl k závěru, že jde o odvolání návrhu na změnu žaloby podle § 41a odst. 4 o. s. ř. Zákon umožňuje, aby účastníci mohli odvolat určitý procesní úkon, který učinili, jestliže to umožňuje jeho povaha. Odvolatelným podáním nemohou být obecně ty úkony, pro které zákon stanoví speciální postup, jak odstranit jejich procesní účinky, např. návrh na zahájení řízení a odvolání nemohou být odvolány, ale musí dojít k jejich zpětvzetí. Z toho vyplývá, že účastník nemůže vzít zpět návrh na změnu žaloby, ale může jej pouze odvolat.

11. V případě, že má dojít k účinnému odvolání procesního úkonu, musí být dodržena zákonná podmínka, že toto odvolání dojde soudu nejpozději současně s odvolávaným úkonem. Návrh na změnu žaloby byl odvolacímu soudu doručen dne 21. 12. 2020. Odvolání tohoto procesního úkonu bylo odvolacímu soudu doručeno až dne 18. 5. 2021. Odvolací soud proto k odvolání návrhu na změnu žaloby nepřihlížel a usnesením odvolacího soudu ze dne 19. 5. 2021, č. j. 13 Co 237/2019-1441, změnu žaloby připustil.
12. K částečnému zpětvzetí žaloby za odvolacího řízení:
13. Dne 20. 5. 2020 a dne 9. 7. 2020 vzali oba žalobci žalobu částečně zpět ve vztahu k pozemku p.č. 797/1 v katastrálním území Lomnička u Tišnova, pozemku p.č. 441/1 v katastrálním území Předklášteří, pozemku p.č. 1119 v katastrálním území Bílovice nad Svitavou, pozemku p.č. 1120/1 v katastrálním území Bílovice nad Svitavou, pozemku p.č. 1146 v katastrálním území Hradčany u Tišnova, pozemku p.č. 1756/4 v katastrálním území Tišnov a pozemku p.č. 392/1 v katastrálním území Vranov u Brna.
14. Odvolací soud proto, podle § 222a o. s. ř., výrok III. rozsudku soudu prvního stupně zrušil a řízení se ve vztahu k těmto pozemkům zastavil [výrok II. písm. a) tohoto rozsudku].
15. Dne 20. 5. 2021 vzali oba žalobci žalobu částečně zpět ve vztahu k pozemkům p.č. 2957/1, 2969/2, 3693/1 a částí pozemku p.č. 2969/1, oddělených geometrickým plánem č. 3858-4/2021, vyhotoveným obchodní společností G.K.S. spol. s r.o. a označených podle tohoto geometrického plánu jako pozemek p.č. 2969/1 a pozemek p.č. 2969/7, to vše v katastrálním území Kuřim.
16. Odvolací soud proto podle § 211, § 96 odst. 1, 2 o. s. ř. řízení v rozsahu zpětvzetí žaloby zastavil (výrok III. tohoto rozsudku).
17. Odvolací soud (§ 10 odst. 1 o. s. ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno osobou k tomu oprávněnou (§ 201 o. s. ř.), že směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je přípustné (§ 201, § 202 a contrario o. s. ř.), a že bylo podáno včas (§ 204 o. s. ř.), v souladu s § 212 a § 212a o. s. ř. přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích I., III. a IV., řízení jeho vydání předcházející, správnost skutkových zjištění a jejich právního posouzení, nařídil k projednání odvolání jednání (§ 214 odst. 1 o. s. ř.) při němž zopakoval a doplnil dokazování (§ 213 odst. 2, 4, § 213a odst. 1 o. s. ř.), a dospěl k závěru, že jsou dány důvody pro:
 - potvrzení výroku I. rozsudku soudu prvního stupně,
 - zrušení výroku III. a zastavení řízení ve vztahu k pozemku p.č. 797/1 v katastrálním území Lomnička u Tišnova, pozemku p.č. 441/1 v katastrálním území Předklášteří, pozemku p.č. 1119 v katastrálním území Bílovice nad Svitavou, pozemku p.č. 1120/1 v katastrálním území Bílovice nad Svitavou, pozemku p.č. 1146 v katastrálním území Hradčany u Tišnova, pozemku p.č. 1756/4 v katastrálním území Tišnov a pozemku p.č. 392/1 v katastrálním území Vranov u Brna,
 - potvrzení výroku III. ve vztahu k pozemku p.č. 1318/1 v katastrálním území Ochoz u Brna, pozemku p.č. 76/1 v katastrálním území Vranov u Brna, pozemku p.č. 2428 v katastrálním území Dolní Kounice,
 - změnu výroku III. ve vztahu k pozemku p.č. 274/9 v katastrálním území Hostěnice.
18. Na základě dokazování provedeného soudem prvního stupně, dokazování zopakovaného a doplněného odvolacím soudem lze dospět k tomu, že byl zjištěn následující skutkový stav věci:
 - a) výměrem Ústředního národního výboru hlavního města Prahy ze dne 6. 4. 1952, zn. 6243-XI/17-49-IX, bylo podle zákona č. 46/1948 Sb., o nové pozemkové reformě, rozhodnuto tak, že stát vykupuje pozemky p.č. 347, 616, 623, 675, 694, 706, 724, 736, 747, 749, 751, 752, 757, 763, 836, 858, 863 a 906 v katastrálním území Malešice a pozemky p.č. 618, 619, 687, 695,

838, 867, 870 a 872 v katastrálním území Malešice. Tento výměr byl zrušen výměrem Ústředního národního výboru hlavního města Prahy ze dne 30. 4. 1954, zn. 613-2-54-496/Poz. ref. Tyto skutečnosti byly zjištěny z tohoto rozhodnutí.

- b) výměrem Ústředního národního výboru hlavního města Prahy ze dne 30. 4. 1954, zn. 613-2-54-496/Poz. ref., ve spojení s rozhodnutím Ústředního národního výboru Hlavního města Prahy ze dne 5. 11. 1954, zn. 108-560-54-1292/Poz. ref., bylo podle zákona č. 46/1948 Sb., o nové pozemkové reformě, rozhodnuto tak, že stát vykupuje:
- z vlastnictví Zdeňky Hlaváčové (výše spoluvlastnického podílu o velikosti $\frac{1}{2}$) a z odevzdání pozůstalosti po Anně Rubešové (výše spoluvlastnického podílu o velikosti $\frac{1}{2}$) nemovité věci v katastrálním území Malešice:
 - z knihovní vložky č. 4 pozemky p.č. 221, 222, 223, 616, 623, 375, 694, 724, 727, 736, 747, 749, 750, 757, 858, 863, 864, 871, 906,
 - z knihovní vložky č. 5 pozemky p.č. 347, 706, 763, 836, 751, 865, 891
 - z knihovní vložky č. 81 pozemek p.č. 751,
 - z knihovní vložky č. 143 pozemek p.č. 865,
 - z knihovní vložky č. 549 pozemek p.č. 891,
 - z vlastnictví Zdeňky Hlaváčové (výše spoluvlastnického podílu o velikosti $\frac{1}{2}$), Zdeňka Hlaváče (výše spoluvlastnického podílu o velikosti $\frac{1}{4}$) a Věry Víchové (výše spoluvlastnického podílu o velikosti $\frac{1}{4}$) nemovité věci v katastrálním území Malešice:
 - z knihovní vložky č. 6 pozemky p.č. 217, 218, 618, 619, 687, 695, 838, 870, 872, 874.

Tímto výměrem byl zrušen výměr Ústředního národního výboru hlavního města Prahy ze dne 6. 4. 1952, zn. 6243-XI/17-49-IX. Tyto skutečnosti byly zjištěny z výše tohoto rozhodnutí.

- c) v době odnětí shora uvedených pozemků bylo území regulováno, pokud jde o pozemky dle pozemkového katastru (dále jen „PK“) p.č. 747, 749, 751 v katastrálním území Malešice, přehledným regulačním a zastavovacím plánem pro část území Praha XIII. (Strašnic, Hostivaře a Záběhlic), mezi státní silnicí Černokosteleckou a tělesem státní dráhy, s přílehlými částmi Prahy XI. – Malešic a Štěrbobol, měřítko 1:2880, Státní regulační komise pro Prahu a okolí, jenž byl vyložen od 14. 12. 1935 do 10. 1. 1936, potvrzen ministerstvem veřejných prací dne 18. 1. 1938 a je podepsán ministrem Janem Dostálkem, na jehož základě byly uvedené pozemky určeny k zastavění průmyslovou výrobou (dále též „jižní regulační plán“). Toto využití také dokládají zákresy v mapě stopcem stavebních pozemků (inv.t.č.M-C-000001-002) evidující výši cen stanovenou podle nařízení předsedy vlády č. 175/1939. Území, do něhož spadaly i ostatní výše uvedené pozemky odňaté výměrem Ústředního národního výboru hlavního města Prahy ze dne 30. 4. 1954, bylo v daném období regulováno „Návrhem přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Praha XI. - (Malešice) s přílehlými částmi Prahy IX. - (Hloubětín, Prahy XI - (Hrdlořezy) a Prahy XIII. - (Strašnice), mezi státními silnicemi Českobrodskou a Černokosteleckou (respektive třídami Poděbradovou a maršála Foche), východně od ulice Mladoňovi, měřítko 1:2280“. Plán byl vyložen dne 18. 3. 1938, revers dokumentu archivovaného ve spisovně Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy nese nápis „Nepotvrzen 1938“ (dále též „severní regulační plán“). Podle severního regulačního plánu byly pozemky PK p.č. 347, 616, 618, 619, 623, 836, 838, 858 a 864 v katastrálním území Malešice určeny k souvislému zastavění bytovými nebo rodinnými domy a komunikacemi, pozemek PK p.č. 763 v katastrálním Malešice byl určen k zastavění průmyslovou výrobou a pozemky PK p.č. 863, 865 867, 870, 871, 872, 906 v katastrálním Malešice byly částečně určeny k zastavění průmyslovou výrobou. Uvedené využití potvrzují také zákresy v mapě stopcem stavebních pozemků (inv.t.č.M-C-000001-002) evidující výši cen stanovenou podle nařízení předsedy vlády č. 175/1939. Pozemky p.č. 675, 687, 694, 695, 706,

724 a 736 v katastrálním území Malešice nebyly určeny k zastavění. Tyto skutečnosti byly zjištěny ze sdělení Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy, detailu dokumentu z internetových stránek Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy.

- d) jiná dobově platná územní plánovací dokumentace k předmětným pozemkům není k datu 6. 5. 1952 a 30. 4. 1954 evidována. Státní regulační komise projednala 124 regulačních plánů, z nichž 70 bylo potvrzeno Ministerstvem veřejných prací a tím nabylo právní moci. Do roku 1939, kdy komise zanikla, se nepodařilo projednat plány pro všechna území. Tyto skutečnosti byly zjištěny ze sdělení Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy a dokumentu z internetových stránek Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy.
- e) ze zápisu sepsaného o stavební komisi konané dne 19. 6. 1950 v Praze, jejímž předmětem bylo povolení výstavby bytového domu na ulici Nad Vodovodem v Malešicích, vyplývá, že uvedené území bylo v daném období regulováno potvrzeným přehledným plánem, přičemž se jedná o území spadající do území regulovaného Návrhem přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Praha XI. s přílehlými částmi Praha IX., Praha XI. a Praha XIII., což je patrné z grafického znázornění rozložení oceňovaných pozemků v příloze znaleckého posudku doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc. a zákresu ulic do Přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XI. - (Malešice) v příloze 4.6 dodatku č. 2 k uvedenému znaleckému posudku.
- f) z ortografických leteckých snímků bylo zjištěno, že zachycují výstavbu v letech 1945 a 1953 na území regulovaném oběma přehlednými regulačními a zastavovacími plány a vyplývá z nich, že shora uvedené odňaté pozemky nebyly k roku 1953 zastavěny,
- g) směrný územní plán Prahy z roku 1955 určil oblast Malešického města jako nejkapacitnější pro soustředěnou bytovou výstavbu v I. etapě výstavby města. V roce 1958 byl Radě Ústředního národního výboru předložen ke schválení program výstavby pro podrobný územní plán Malešického města s tím, že po jeho potvrzení Státním výborem pro výstavbu měl odbor výstavby zajistit urychlené dokončení návrhu podrobného územního plánu Malešického města. Podle návrhu na schválení programu výstavby pro podrobný územní plán Malešického města vypracovaného Odborem pro výstavbu rady Ústředního národního výboru datovaného 24. 6. 1958, opatřeném razítkem „K schválení“, bylo, pokud jde o územní plány v řešené oblasti, území Strašnic a Malešic rozstavěno podle plánu Státní regulační komise z roku 1938 s tím, že tento plán je dodnes platným regulačním plánem. Řešená oblast zahrnovala vzhledem k jejímu celkovému vymezení i konkrétně zmiňovaným ulicím a místům (např. Počernická, V úžlabině, Tuklatská, U krbu, Třebešín) též území regulované přehledným regulačním a zastavovacím plánem pro část území Prahy XI s přílehlými částmi Prahy IX, Prahy XI a Prahy XIII. Uvádí se zde, že navrhované zastavění rodinnými domy je neekonomické a v rozporu se směrným plánem z roku 1955, který navrhuje na vhodných místech koncentrovanější vyšší zástavbu. Byla vypracována územní studie jako podklad pro urbanistickou soutěž a autoři nejvýše oceněného návrhu byli pověřeni vypracováním podrobného územního plánu. Navrhovalo se uložit odboru pro výstavbu, aby po potvrzení tohoto programu Státním výborem pro výstavbu zajistil urychlené dokončení návrhu podrobného územního plánu Malešického města. Tyto skutečnosti byly zjištěny z návrhu odboru výstavby rady ÚNV a též ze zákresu ulic do Přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XI – (Malešice) v příloze 4.6 dodatku č. 2 ke znaleckému posudku doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc., pokud jde o polohu ulic.
- h) dne 25. 4. 1960 bylo rozhodnuto k žádosti Autoopravny, podnik hlavního města Prahy ze dne 3. 9. 1959, Hospodářským odborem Obvodního národního výboru v Praze 10 o vyčlenění pozemků PK p.č. 749, 751, 752 a 4079 v katastrálním území Malešice z plánu zemědělské

výroby s platností od 1. 10. 1960, což soud zjistil z rozhodnutí ze dne 25. 4. 1960 č. 5186/1959-zem. 83/1960.

- i) dne 14. 5. 1968 bylo Odborem územního plánování a architektury Národního výboru hlavního města Prahy, č. j. OÚPA 1992-4750 68, vydáno rozhodnutí o umístění stavby servisu a opravný osobních automobilů v Praze 10 na pozemcích PK p.č. 4079, 751 a 752 v katastrálním území Malešice. Předmětná stavba měla být původně realizována podle rozhodnutí vydaného 21. 9. 1959, o jehož prodloužení bylo požádáno v roce 1964, avšak ke stavbě nedošlo. Podkladem rozhodnutí byl mimo jiné podrobný územní plán průmyslové oblasti Malešice - Hostivař, který byl schválen radou Národního výboru hlavního města Prahy v roce 1966, zastavovací studie konzultována v uvedeném odboru v roce 1967, projektový úkol se souborným posudkem plánovacím orgánem Národního výboru hlavního města Prahy ze dne 16. 10. 1967, protokol o výběru staveniště ze dne 13. 10. 1967, a schvalovací protokol investice odboru investiční výstavby Národního výboru hlavního města Prahy z 30. 11. 1967. Staveniště bylo vyjmutο z výrobního plánu zemědělského, pozemek byl ještě veden jako zemědělská půda. Stavba byla umístěna v průmyslovém staveništním bloku, v němž sousední investoři zajistili realizaci prodloužení inženýrských sítí a komunikací. Tyto skutečnosti byly zjištěny z tohoto rozhodnutí.
- j) dne 15. 8. 1968 Stavební závody Praha, Inženýring, odštěpný závod, požádal Státní notářství pro Prahu 2 o urychlené dodatečné projednání pozemku PK p.č. 752 v katastrálním území Malešice, který nebyl projednán v pozůstalostním řízení po Zdeňce Hlaváčové, a bylo jej nutno získat pro staveniště vyvlastněním. Tyto skutečnosti byly zjištěny ze žádosti ze dne 15. 8. 1968.
- k) rozhodnutím Odboru výstavby Obvodního národního výboru v Praze 10 ze dne 22. 1. 1969, sp. zn. výst. 206/69 Mal. p.752, byl vyvlastněn ve prospěch Československého státu pozemek p.č. 752, zapsaný ve vložce č. 4 pozemkové knihy pro katastrální území Malešice, jehož vlastníky byli dědicové po Vlastě Hlaváčové, a to Zdeněk Hlaváč (spoluvlastnický podíl o velikosti 1/2) a Věra Váchová (spoluvlastnický podíl o velikosti 1/2). Pozemek byl vyvlastněn za účelem průmyslové výstavby a komunikace. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 15. 9. 1969. Tyto skutečnosti byly zjištěny z tohoto rozhodnutí.
- l) dne 28. 8. 1969 rozhodl Odbor výstavby Obvodního národního výboru v Praze 10 o přípustnosti stavby Československých automobilových opraven v Praze 10 Malešicích, o jejímž umístění bylo rozhodnuto výše uvedeným územním rozhodnutím. Tyto skutečnosti byly zjištěny z tohoto rozhodnutí.
- m) dne 11. 4. 1972 vydal Odbor územního plánování a architektury Národního výboru hlavního města Prahy rozhodnutí č. j. OUPA-NVP-2810/72 o umístění stavby, servisu a opravný osobních automobilů na pozemcích p.č. 752 a PK p.č. 4079, v němž odkazuje na předešlá věcně shodná rozhodnutí z roku 1959 a 1968. Tyto skutečnosti byly zjištěny z tohoto rozhodnutí.
- n) dne 24. 5. 1972 rozhodl Odbor výstavby Obvodního národního výboru v Praze 10 o přípustnosti stavby Československých automobilových opraven v Praze 10 v Malešicích, jímž bylo současně zrušeno rozhodnutí o přípustnosti stavby vydané tímž orgánem dne 28. 8. 1969. Tyto skutečnosti byly zjištěny z tohoto rozhodnutí.
- o) dne 28. 6. 1978 vydal Odbor výstavby Obvodního národního výboru v Praze 10 kolaudační rozhodnutí, jímž povolil trvalé používání stavby servisu a opravný osobních automobilů umístěné na pozemku p.č. 751 a 752 v katastrálním území Malešice. Tyto skutečnosti byly zjištěny z tohoto rozhodnutí.
- p) dne 18. 12. 1991 Ing. Zdeněk Hlaváč, narozený dne 12. 5. 1927 jako osoba oprávněná podle zákona o půdě uplatnil restituční nárok na vydání odňatých pozemků.

- q) níže uvedenými rozhodnutími Pozemkového úřadu Magistrátu hlavního města Prahy (dále též „rozhodnutí“) bylo podle § 9 odst. 4 zákona o půdě, rozhodnuto že oprávněné osoby, jimiž jsou dle § 4 odst. 2 písm. c) zákona o půdě Věra Váchová, narozena 18. 10. 1931 a Ing. Zdeněk Hlaváč, narozený dne 12. 5. 1927, každý jednou polovinou, nejsou vlastníky v nich uvedených nemovitých věcí v katastrálním území Malešice, a to:
- dle PK části pozemku p.č. 736 o výměře 18310 m² [dle katastru nemovitostí (dále jen „KN“) p.č. 969/3, 969/2, 969/1] (rozhodnutí 26. 5. 1999, sp. zn. PÚ 1171/99),
 - dle PK části pozemku p.č. 616 o výměře 104 m² (dle KN p.č. 616/3, 616/4, část 211/3 a 617/2), dle PK části pozemku p.č. 618 o výměře 149 m² (dle KN p.č. 618/3, 618/4 a části 619/1, 619/2), dle PK části pozemků p.č. 623 o výměře 998 m², později přecíslovaného na 623/1 (dle KN části p.č. 623/2, 623/3, 624/7, 625/2, 625/3, 624/3, 625/10, 623/6 a 623/5), dle PK části pozemku p.č. 906 o výměře 1475 m² (dle KN části p.č. 904/3 a 904/14) (rozhodnutí ze dne 26. 5. 1999, sp. zn. PÚ 1172/99, ve znění oznámení o opravě písařské chyby sp. zn. ze dne 25. 6. 1999, sp. zn. PÚ 1172/99),
 - dle PK pozemku p.č. 836 o výměře 5983 m² (dle KN část p.č. 806/18), dle PK pozemku p.č. 838 o výměře 8265 m² (dle KN část p.č. 806/18), dle PK pozemku p.č. 858 o výměře 6485 m² (dle KN části p.č. 806/528, 806/18, 806/557, 806/571, 806/570, 806/527, 806/526, 806/741, 806/347), dle PK pozemku p.č. 863 o výměře 19301 m² (dle KN části p.č. 806/18 a 806/473), dle PK části pozemku p.č. 867 o výměře 2794 m² (dle KN části p.č. 806/18, 806/472 a 806/473) (rozhodnutí ze dne 24. 11. 1999, sp. zn. PÚ 1172/99/2),
 - dle PK části pozemku p.č. 752 o výměře 2072 m² (rozhodnutí ze dne 13. 10. 2000, sp. zn. PÚ 208/00),
 - dle PK části pozemku p.č. 747 o výměře 2072 m², dle PK části pozemku p.č. 752 o výměře 1421 m² (dle KN celá p.č. 755/10, 747/3, 252/7, 755/14, 752/2, 755/9, 755/16, 755/17, a část p.č. 747/4, 755/2 a 755/3) (rozhodnutí ze dne 23. 3. 2001 sp. zn. PÚ 1017/00/1),
 - dle PK části pozemku p.č. 751 o výměře 10 786 m² (rozhodnutí ze dne 28. 5. 2002, sp. zn. PÚ 933/02),
- r) níže uvedenými rozhodnutími Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha (dále též „rozhodnutí“) bylo podle § 9 odst. 4 zákona o půdě, rozhodnuto že oprávněné osoby, jimiž jsou dle § 4 odst. 2 písm. c) zákona o půdě Věra Váchová, narozena 18. 10. 1931 a Ing. Zdeněk Hlaváč, narozený dne 12. 5. 1927, každý jednou polovinou, nejsou vlastníky v nich uvedených nemovitých věcí v katastrálním území Malešice, a to:
- dle PK části pozemku p.č. 864 o výměře 3702 m², dle PK části pozemku p.č. 865 o výměře 741 m², dle PK části pozemku p.č. 870 o výměře 2703 m², dle PK části pozemku p.č. 871 o výměře 1296 m², a dle PK části pozemku p.č. 872 o výměře 1265 m² (rozhodnutí ze dne 28. 11. 2003, č. j. PÚ 1040/03/3),
 - dle PK části pozemku p.č. 864 o výměře 7451 m² (dle KN p.č. 864/2, 864/3, 864/4 a 864/5), dle PK části pozemku p.č. 865 o výměře 2132 m² (dle KN p.č. 865 a části p.č. 870/2 a 872/1), dle PK části pozemku p.č. 870 o výměře 5443 m² (dle KN p.č. 870/1 a části p.č. 870/2, 871/1 a 872/1), dle PK části pozemku v 871 o výměře 3914 m² (dle KN části p.č. 871/1, 871/2 a 872/1), a dle PK části pozemku p.č. 872 (dle KN p.č. 871/1, 871/2 a 872/1) o výměře 5894 m² (rozhodnutí ze dne 1. 4. 2004, sp. zn. PÚ 292/91 ve znění opravného rozhodnutí ze dne 26. 7. 2012, č. j. PÚ 292/91/8),
- s) níže uvedenými rozhodnutími Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha (dále též „rozhodnutí“) bylo podle § 9 odst. 4 zákona o půdě, rozhodnuto že oprávněné osoby, jimiž

jsou dle § 4 odst. 2 písm. c) zákona o půdě Věra Váchová, narozena 18. 10. 1931 (jednou polovinou), žalobce a) [jednou čtvrtinou] a žalobce b) [jednou čtvrtinou], nejsou vlastníky v nich uvedených nemovitých věcí v katastrálním území Malešice, a to:

- dle KN pozemku p.č. 752/1 o výměře 10310 m² (dle PK části pozemku p.č. 751 a 752), dle KN pozemku p.č. 752/8 o výměře 6857 m² (dle PK část p.č. 752), dle KN pozemku p.č. 752/48 o výměře 91 m² (dle PK část p.č. 752), dle KN pozemku p.č. 752/49 o výměře 765 m² (dle PK části pozemku p.č. 851 a 752) (rozhodnutí ze dne 26. 8. 2008, č. j. PÚ 292/91/1),
 - dle PK části pozemku p.č. 675 o výměře 2084 m² (dle KN p.č. 680/11 a části p.č. 680/2, 680/7, 680/19 a 680/24) (rozhodnutí ze dne 13. 8. 2010, č. j. PÚ 292/91/4),
 - dle PK části pozemku p.č. 847 o výměře 11579 m² (dle KN části p.č. 753/4 a 753/5), a dle PK části pozemku p.č. 751 (dle KN část p.č. 753/3) o výměře 16 m² (rozhodnutí ze dne 24. 7. 2012, č. j. PÚ 292/91/6),
- t) níže uvedenými rozhodnutími Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hlavní město Prahu (dále též „rozhodnutí“) bylo podle § 9 odst. 4 zákona o půdě, rozhodnuto, že oprávněné osoby, jimiž jsou dle § 4 odst. 2 písm. c) zákona o půdě Věra Váchová, narozena 18. 10. 1931 (jednou polovinou), žalobce a) [jednou čtvrtinou] a žalobce b) [jednou čtvrtinou], nejsou vlastníky v nich uvedených nemovitých věcí v katastrálním území Malešice, a to:
- dle PK části pozemku p.č. 694 o výměře 2732 m² (dle KN části pozemku p.č. 721/7, 721/23 a 721/27), a dle PK části pozemku p.č. 695 (dle KN části pozemku p.č. 721/7, 721/21, 721/23, 721/24, 721/27 a celé 721/22 a 721/56) o výměře 3200 m² (rozhodnutí ze dne 25. 9. 2013, č. j. PÚ 292/91/11),
 - dle PK části pozemku p.č. 694 o výměře 490 m² (dle KN části p.č. 721/1, 721/34 a 721/35), a dle PK části pozemku p.č. 695 (dle KN části pozemku p.č. 721/1 a 721/35) o výměře 615 m² (rozhodnutím ze dne 29. 10. 2013, č. j. PÚ 292/91/12),
- u) níže uvedenými rozhodnutími Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hlavní město Prahu (dále též „rozhodnutí“) bylo podle § 9 odst. 4 zákona o půdě, rozhodnuto že oprávněné osoby, jimiž jsou dle § 4 odst. 2 písm. c) zákona o půdě Zuzana Novotná, narozená dne 1. 5. 1952 (jednou polovinou), žalobce a) [jednou čtvrtinou] a žalobce b) [jednou čtvrtinou], nejsou vlastníky v nich uvedených nemovitých věcí v katastrálním území Malešice, a to:
- dle PK části pozemku p.č. 694 o výměře 2117 m² (dle KN části pozemku p.č. 970/1, 970/5, 970/99, 970/100 a 970/104), a dle PK části pozemku p.č. 695 o výměře 1787 m² (dle KN části pozemku p.č. 970/1, 970/5 a 970/100) (rozhodnutím ze dne 13. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/16).
 - dle PK pozemku p.č. 347 o výměře 1308 m² (dle KN části pozemku p.č. 806/168, 806/311, 806/454 a 968), dle PK pozemku p.č. 687 o výměře 17505 m² (dle KN části pozemku p.č. 686/1, 686/2, 686/4, 686/9, 970/82, 970/83, 970/84), dle PK pozemku p.č. 706 o výměře 908 m² (dle KN části pozemku p.č. 720/9, 721/1, 721/39, 721/42 a 723/4), dle PK pozemku p.č. 724 o výměře 836 m² (dle KN pozemek p.č. 719/8 a části pozemku p.č. 723/4 a 723/6), dle PK části pozemku p.č. 749 o výměře 8697 m² (dle KN pozemky p.č. 794/5 a 749/7), dle PK části pozemku p.č. 757 o výměře 3012 m² (dle KN části pozemku p.č. 757/2), a dle PK pozemku p.č. 763 o výměře 7023 m² (dle KN části pozemku p.č. 23/2, 723/65, 723/68, 723/70, 723/71, 723/157, 723/173, 723/174, 763/1,

- 764/2, 764/5, 764/11, 764/12, 764/14, 793/4, 793/5, 793/72, 793/73, 793/102, a pozemky p.č. 723/66, 723/67, 723/69 a 723/72) (rozhodnutí ze dne 13. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/17),
- dle PK části pozemku p.č. 751 o výměře 1834 m² (dle KN část pozemku p.č. 752/5), a dle PK části pozemku p.č. 752 o výměře 6348 m² (dle KN části pozemku p.č. 752/5, část 914/2, část 914/3, a pozemky p.č. 752/16 a 752/31) (rozhodnutí ze dne 18. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/18),
 - dle PK pozemku p.č. 619 o výměře 727 m² (dle KN část pozemku p.č. 208/1, 619/1, 619/2 a 625/7, a pozemky p.č. 619/3, 619/4 a 619/5), a rozhodnutím č. j. PÚ 292/91/20 ze dne 27. 4. 2016 dle PK části pozemku p.č. 619/5 (rozhodnutí ze dne 19. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/19),
 - dle PK části pozemku p.č. 749 (dle KN pozemky p.č. 749/3 a 749/9) o výměře 9096 m² (rozhodnutí ze dne 27. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/20),
- v) Obvodní soud pro Prahu 3 usnesením ze dne 16. 5. 2012, č. j. 13 D 98/2007-632, schválil dohodu dědiců po Zdeňku Hlaváčovi, narozeném dne 12. 5. 1927, zemřelém dne 25. 12. 2006 (dále též „zůstavitel“), podle kterého:
- žalobce a) nabyt 1/2 restitučního nároku zůstavitele vedeného u Pozemkového fondu České republiky, Krajské pracoviště pro Královehradecký kraj,
 - žalobce a) nabyt 1/2 restitučního nároku zůstavitele vedeného u Pozemkového fondu České republiky za nevydané pozemky v katastrálním území Malešice,
 - žalobce b) nabyt 1/2 restitučního nároku zůstavitele vedeného u Pozemkového fondu České republiky, Krajské pracoviště pro Královehradecký kraj,
 - žalobce b) nabyt 1/2 restitučního nároku zůstavitele vedeného u Pozemkového fondu České republiky za nevydané pozemky v katastrálním území Malešice,
- Toto usnesení nabylo právní moci dne 1. 6. 2012.
- w) právní předchůdce žalobce a) a žalobce b) Ing. Zdeněk Hlaváč požádal dopisem ze dne 20. 10. 1992 Pozemkový fond o bezúplatný převod pozemků ve vlastnictví státu za pozemky nevydané. Tyto skutečnosti byly zjištěny z dopisu ze dne 15. 9. 1993.
- x) právní předchůdce žalobce a) a žalobce b) Ing. Zdeněk Hlaváč požádal dne 15. 8. 2005 o úplatný převod tří pozemků podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 95/1999 Sb., a to pozemků p.č. 751/189 a p.č. 751/191 v katastrálním území Koloděje a pozemku p.č. 198/2 v katastrálním území Šeberov. Vzhledem k výši nabídky nebyl úspěšný. Pokud jde o pozemek p.č. 751/189, činila minimální částka 61 240 Kč, přičemž právní předchůdce žalobce a) a žalobce b) uplatnil na požadovaný pozemek nárok ve výši 54 056 Kč, s nabídkou 610 000 Kč se umístil na čtvrtém místě a nejvyšší nabídka činila 1 110 000 Kč. V případě pozemku p.č. 751/191 činila minimální cena 80 480 Kč, právní předchůdce žalobce a) a žalobce b) uplatnil na pozemek restituční nárok 80 480 Kč, s nabídkou 800 000 Kč se umístil na sedmém místě a nejvyšší nabídka činila 2 300 000 Kč. Tyto skutečnosti byly zjištěny ze žádosti oprávněné osoby, a protokolu z vyhodnocení výzev.
- y) žalobce a) [současně jako zástupce žalobce b)] požádal žalovaného, aby učinil odpovídající nabídku náhradních pozemků, které budou svým charakterem odpovídat pozemkům, které nebyly vydány. Na to byl žalovaným odkázán na veřejné nabídky pozemků, přičemž mu bylo sděleno, že ke dni 12. 5. 2014 eviduje žalovaný jeho restituční nárok ve výši 170 594,55 Kč. Tyto skutečnosti byly zjištěny z vyjádření Státního pozemkového úřadu k žádosti o poskytnutí náhradních pozemků ze dne 12. 5. 2014.

- z) žalobce a) a žalobce b) vyzval dopisem ze dne 6. 8. 2015 Státní pozemkový úřad, aby jim nabídl adekvátní náhradní pozemky k uspokojení restitučních nároků ve výši podle znaleckých posudků Ing. doc. Jaromíra Rysky, CSc., jimiž byly restituční nároky žalobce a), žalobce b) a Věry Váchové oceněny celkem částkou 24 457 630 Kč. Namítali, že jsou odkazováni na veřejné nabídky, avšak v nich se velikostně a kvalitativně srovnatelné pozemky v lokalitě, k níž se váží zájmy rodiny, prakticky nevyskytují, byť netrvají na tom, aby pozemky byly výlučně na území Prahy. Poukázali též na předchozí neúspěšnou účast právního předchůdce ve veřejných nabídkách, pokud jde o pozemky v katastrálním území Koloděje a Šeberov. Uvedli, že veřejnou nabídku pozemků považují za nedostatečnou. Požádali Státní pozemkový úřad o zaevidování restitučního nároku žalobce a), žalobce b) a Věry Váchové v celkové výši 24 457 630 Kč s tím, že dle dostupných přehledů nároků jsou Státním pozemkovým úřadem evidovány nároky žalobce a) a žalobce b) 143 306,20 Kč a Věry Váchové ve výši 352 782,40 Kč, celkem tedy 639 394,80 Kč. Tyto skutečnosti byly zjištěny z dopisu ze dne 6. 8. 2015.
- aa) znaleckým posudkem ze dne 30. 1. 2017 Doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc., č. 2345/04/2017, ve spojení s dodatkem ze dne 14. 6. 2017 a dodatkem ze dne 12. 2. 2018 č. 2394/04/2018, byly shora uvedené pozemky v katastrálním území Malešice, respektive jejich nevydané části o celkové rozloze 214 055 m², oceněny dle platného cenového předpisu ke dni 24. 6. 1991 na částku 38 386 964,36 Kč, zaokrouhleně 38 386 960 Kč. Znalec vycházel ze stavu oceňovaných pozemků ke dni vyvlastnění s tím, že jako zastavitelné (stavební) byly oceněny pozemky, respektive jejich nevydané části, dle PK p.č. 747, 749, 751, 347, 616, 618, 619, 623, 763, 836, 838, 858, 864, 865, 870, 871, 872 a 752, jako nezastavitelné (nestavební), tedy nezemědělské pozemky dle PK p.č. 675, 687, 694, 695, 706, 724, 736 a pozemky 757, 863, 867 a 906 byly oceněny jako částečně stavební. Znalec vycházel ze zákresu katastrální mapy do shora uvedených regulačních a zastavovacích plánů z roku 1938, a pokud jde o pozemek PK p.č. 752, směrného územního plánu platného od roku 1964, kdy, vzhledem k vyvlastňovacímu rozhodnutí, rozhodnutím ze dne 14. 5. 1968, rozhodnutí o přípustnosti stavby ze dne 28. 6. 1969 a kolaudačnímu rozhodnutí z 29. 6. 1978, se jednalo o pozemek, který byl ke dni 22. 1. 1969 určený k výstavbě průmyslového areálu, která se následně realizovala.
- bb) k pozemku p.č. 2424 v katastrálním území Dolní Kounice:
- jedná se o pozemek situovaný severně od zastavěného území, pozemek je mírně svažité s východní expozicí, zčásti je zarostlý akátovým náletem, na západním okraji pozemku je hrana místního lomu,
 - v katastru nemovitostí je jako vlastník pozemku uveden žalovaný,
 - druh pozemku podle údajů v katastru nemovitostí: orná půda,
 - způsob ochrany podle údajů v katastru nemovitostí: zemědělský půdní fond,
 - jde o pozemek, který se nachází v dobývacím prostoru a částečně v chráněném ložiskovém území,
 - v územním plánu města Dolní Kounice je tento pozemek zahrnut v zastavitelné ploše bydlení (Z14) a je určen jako zemědělská plocha (NZ_o), sousední pozemek (p.č. 2415/1) je zemědělsky obhospodářován,
 - cena pozemku činí částku 1 857 Kč.

Tyto skutečnosti byly zjištěny ze znaleckého posudku ze dne 9. 9. 2018, č. 984-26/2018, vyhotoveného znalcem Ing. Jiřím Holušou, výpisu z katastru nemovitostí, výřezů z katastrální mapy, leteckých snímků, územního plánu města Dolní Kounice, náhledu mapy Surovinového informačního systému na internetovém portále České geologické služby.

cc) k pozemku p.č. 2428 v katastrálním území Dolní Kounice:

- jedná se o pozemek situovaný severně od zastavěného území, pozemek je mírně svažité s východní expozicí, je zcela zarostlý akátovým náletem, na západním okraji pozemku je hrana místního lomu,
- v katastru nemovitostí je jako vlastník pozemku uveden žalovaný,
- druh pozemku podle údajů v katastru nemovitostí: ostatní plocha,
- způsob využití podle údajů v katastru nemovitostí: neplodná půda,
- jde o pozemek, který se nachází v dobývacím prostoru a částečně v chráněném ložiskovém území,
- v územním plánu města Dolní Kounice je tento pozemek zahrnut v zastavitelné ploše bydlení (Z14) a je určen jako přírodní plocha (NP),
- cena pozemku činí částku 5 313,60 Kč.

Tyto skutečnosti byly zjištěny ze znaleckého posudku ze dne 9. 9. 2018, č. 984-26/2018, vyhotoveného znalcem Ing. Jiřím Holušou, výpisu z katastru nemovitostí, výřezů z katastrální mapy, leteckých snímků, územního plánu města Dolní Kounice a náhledu mapy Surovinového informačního systému na internetovém portále České geologické služby.

dd) k pozemku p.č. 1318/1 v katastrálním území Ochoz u Brna:

- jedná se o pozemek nepravidelného tvaru. Ze severní strany jej tvoří příjezdová komunikace, která byla tvořena jako lehká vozovka, ale její povrch je již značně opotřebován. Zbývající část je tvořena zatravněnou rovinatou plochou, na které jsou vrostlé stromy topolů. Z jižní strany tvoří břeh vodní nádrže.
- uprostřed pozemku p.č. 1318/1 je situován pozemek p.č. 1318/2, na kterém je postavena stavba č. ev. 327 ve vlastnictví Vítězslava Pokorného, který tuto stavbu využívá za účelem provozovny občerstvení,
- dne 25. 3. 2015 Vítězslav Pokorný požádal podle § 10 odst. 4 zákona č. 503/2012 Sb., o převod části pozemku p.č. 1318/2 (250 m²) do svého vlastnictví, o žádosti doposud nebylo rozhodnuto a Vítězslav Pokorný na žádosti stále trvá,
- dne 26. 3. 2015 uzavřel žalovaný (jako pronajímatel) a Vítězslav Pokorný (jako nájemce) smlouvu o nájmu části pozemku p.č. 1318/1 o výměře 250 m², za účelem provozování posezení u provozovny s občerstvením,
- dne 9. 5. 2016 uzavřel žalovaný (jako pronajímatel) a Správa a údržba silnic Jihomoravského kraje, příspěvková organizace kraje (jako nájemce) smlouvu o nájmu části pozemku p.č. 1318/1 o výměře 43 m², za účelem realizace „II/383 Ochoz u Brna - Hostěnice, most 383-005“,
- v katastru nemovitostí je jako vlastník pozemku uveden žalovaný,
- druh pozemku podle údajů v katastru nemovitostí: trvalý travní porost,
- způsob ochrany podle údajů v katastru nemovitostí: zemědělský půdní fond, ochranná krajinná oblast,
- v katastru nemovitostí je k tomuto pozemku zapsána poznámka spornosti z důvodu podání žaloby na určení vlastnického práva ve prospěch nadace FÜRST VON LIECHTENSTEIN STIFTUNG, sídlem Bergstrasse 5, Vaduz, Lichtenštejnské knížectví,

- cena pozemku činí částku 126 300,70 Kč.

Tyto skutečnosti byly zjištěny ze znaleckého posudku ze dne 9. 9. 2018, č. 984-26/2018, vyhotoveného znalcem Ing. Jiřím Holušou, výpisu z katastru nemovitostí, výřezů z katastrální mapy, leteckých snímků, nájemní smlouvy ze dne 26. 3. 2015 a ze dne 9. 5. 2016 a žádosti o převod zemědělského pozemku ze dne 25. 3. 2015.

ee) k pozemku p.č. 76/1 v katastrálním území Vranov u Brna:

- jedná se o neoplocenou zahradu ve tvaru nepravidelného lichoběžníku, pozemek je mírně svažité se severozápadní expozicí,
- část pozemku (která přiléhá k pozemku p.č. 427) je územním plánem obce Vranov u Brna určena k budoucímu rozšíření komunikace, která se nachází na pozemku p.č. 427,
- Městský úřad Šlapanice podle § 6 odst. 1 písm. b) zákona č. 503/2012 Sb. sdělil, že pozemek není vyloučen z převodu, současně ovšem uvedl, že část pozemku, která přiléhá k pozemku p.č. 427, je určena k budoucímu rozšíření komunikace na tomto pozemku,
- žalovaný dne 15. 3. 2018 vyslovil souhlas s umístěním stavby garáže, kterou hodlá na tomto pozemku postavit Kamila Kubitová,
- v katastru nemovitostí je jako vlastník pozemku uveden žalovaný,
- druh pozemku podle údajů v katastru nemovitostí: zahrada,
- způsob ochrany podle údajů v katastru nemovitostí: zemědělský půdní fond,
- cena pozemku činí částku 5 884 Kč.

Tyto skutečnosti byly zjištěny ze znaleckého posudku ze dne 9. 9. 2018, č. 984-26/2018, vyhotoveného znalcem Ing. Jiřím Holušou, výpisu z katastru nemovitostí, výřezů z katastrální mapy, leteckých snímků, územního plánu obce Vranov u Brna, sdělení Městského úřadu Šlapanice ze dne 18. 9. 2018 a vyjádření žalovaného k záměru stavby ze dne 15. 3. 2018.

ff) k pozemku p.č. 274/9 v katastrálním území Hostěnice:

- pozemek leží na severní straně zastavěného území za obytnými budovami, ze západní a severní strany je ohraničen lesem, přístup k pozemku je možný po místní komunikaci, pozemek je zatravněný, neoplocený, na pozemku rostou náletové dřeviny (trnka a dub), v jihozápadní části pozemku rostou nekvalitní stromy třešně,
- katastru nemovitostí je jako vlastník pozemku uveden žalovaný,
- druh pozemku podle údajů v katastru nemovitostí: orná půda,
- způsob ochrany podle údajů v katastru nemovitostí: zemědělský půdní fond,
- v katastru nemovitostí je k tomuto pozemku zapsána poznámka spornosti z důvodu podání žaloby na určení vlastnického práva ve prospěch nadace FÜRST VON LIECHTENSTEIN STIFTUNG, sídlem Bergstrasse 5, Vaduz, Lichtenštejnské knížectví,
- cena pozemku činí částku 5 884 Kč.

Tyto skutečnosti byly zjištěny ze znaleckého posudku ze dne 9. 9. 2018, č. 984-26/2018, vyhotoveného znalcem Ing. Jiřím Holušou, výpisu z katastru nemovitostí, výřezů z katastrální mapy a leteckých snímků.

19. Na základě takto zjištěného skutkového stavu a po jeho právním posouzení dospěl odvolací soud k závěru, že žaloba je důvodná pouze ve vztahu k pozemku p.č. 2424 v katastrálním území Dolní Kounice a pozemku p.č. 274/9 v katastrálním území Hostěnice.
20. Žalobce a) a žalobce b) jsou právní nástupci oprávněné osoby podle § 4 zákona o půdě a vzniklo jim právo na převod náhradního pozemku. Toto právo lze realizovat i prostřednictvím žaloby na vydání konkrétního náhradního pozemku (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 12. 2007, sp. zn. 28 Cdo 4180/2007). Nárok oprávněné osoby na náhradní pozemek je právem, jehož splnění musí být vynutitelné; jde tedy o právo soudem chráněné a lze jej realizovat uložením povinnosti uzavřít smlouvu (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 4. 11. 2009, sp. zn. 28 Cdo 3453/2007).
21. Předpokladem úspěchu žaloby na poskytnutí náhradních pozemků je pak podle ustálené rozhodovací praxe kromě liknavosti, svévole či diskriminace ze strany Státního pozemkového úřadu, resp. dříve Pozemkového fondu ČR (srov. např. rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 9. 12. 2009, sp. zn. 31 Cdo 3767/2009, uveřejněný pod číslem 62/2010 Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 6. 2016, sp. zn. 28 Cdo 2772/2015, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 9. 2017, sp. zn. 28 Cdo 2040/2017), aktivního přístupu oprávněné osoby (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 7. 5. 2018, sp. zn. 28 Cdo 5721/2017, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 7. 2016, sp. zn. 28 Cdo 4078/2015), vhodnosti požadovaných pozemků (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 7. 5. 2018, sp. zn. 28 Cdo 5721/2017, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 1. 2018, sp. zn. 28 Cdo 2430/2016), též ekvivalentnost nároku žalobce a ceny požadovaného pozemku (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 11. 2017, sp. zn. 28 Cdo 2844/2017).
22. K liknavosti a svévoli ze strany Státního pozemkového úřadu, resp. dříve Pozemkového fondu ČR a k přístupu oprávněných osob:
23. Odvolací soud má za to, že postup žalovaného při uspokojování restitučního nároku žalobce a) a žalobce b) byl (a dosud je) liknavý a svévolný. Žalobce a) a žalobce b) proto mohou svůj restituční nárok úspěšně uplatnit u soudu žalobou na vydání konkrétního vhodného pozemku, aniž by důvodnost žaloby bylo nutno vázat na podmínku zahrnutí pozemku do veřejné nabídky, přičemž takový postup žalobce a) a žalobce b) (jenž je výrazem zásady *vigilantibus iura scripta sunt*) nelze vůči ostatním oprávněným osobám pokládat za diskriminující. Zmíněné předpoklady uplatnění restitučního nároku žalobou jsou konstantně zastávány judikaturou Nejvyššího soudu, vycházející již z rozsudku ze dne 9. 12. 2009, sp. zn. 31 Cdo 3767/2009, uveřejněného pod č. 62/2010 Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek (z novějších rozhodnutí Nejvyššího soudu srov. např. usnesení ze dne 15. 4. 2020, sp. zn. 28 Cdo 887/2020).
24. Je třeba zdůraznit, že:
 - a) rozhodování žalovaného o restitučním nároku oprávněných osob je zdlouhavé, neboť restituční nárok byl uplatněn již v roce 1991, první rozhodnutí o něm bylo vydáno až v roce 1999, prozatím poslední rozhodnutí bylo vydáno v roce 2017 a dosud není rozhodnuto o celém restitučním nároku,
 - b) otec žalobce Ing. Zdeněk Hlaváč se aktivně účastnil veřejných nabídek, avšak úspěšný byl pouze v jednom případě, přičemž za situace, kdy bylo rozhodnuto pouze o části restitučního nároku, který navíc nebyl žalovanou správně oceněn, nemohla být jeho účast ve veřejných nabídkách úspěšná,
 - c) žalovaný upřednostňuje úplatné převody pozemků před veřejnými nabídkami oprávněným osobám či převádění soudem přiznaných pozemků oprávněným osobám,
 - d) žalovaný stále eviduje výši restitučního nároku žalobce a) a žalobce b) v nesprávné výši. Jeho správná výše u každého z žalobců činí 9 596 740 Kč, tedy bezmála čtyřicetinasobně převyšuje výši evidovanou žalovaným (250 770,15 Kč). To vše za situace, kdy o výši restitučního nároku

již bylo soudy opakovaně pravomocně rozhodováno, včetně Nejvyššího soudu, a žalovaný přesto k přecenění restitučního nároku žalobce nepřikročil. Žalovaný nesprávným určením výše restitučního nároku žalobce a) a žalobce b) bez ospravedlnitelného důvodu ztěžuje uspokojení způsobem předvídaným v zákoně o půdě, když při nesprávném určení výše restitučního nároku nelze na žalobci a) a žalobci b) účast ve veřejných nabídkách spravedlivě požadovat.

25. Na podporu správnosti závěru o liknavém a svévolném postupu žalovaného při uspokojování restitučního nároku žalobce a) a žalobce b) odvolací soud dále uvádí, že ke stejným závěrům dospěly odvolací soudy i v jiných, pravomocně skončených řízeních, a že jejich hodnotící závěry označil Nejvyšší soud v příslušných dovolacích řízeních za nikoliv nepřiměřené zjištěnému skutkovému stavu věci (jenž byl shodný jako v nyní projednávané věci).
26. Jedná se o rozhodnutí Nejvyššího soudu vydaná v dovolacích řízeních, jejichž účastníkem byl přímo žalobce b) (usnesení ze dne 19. 6. 2019, sp. zn. 28 Cdo 1890/2019; usnesení ze dne 20. 8. 2019, sp. zn. 28 Cdo 2031/2019; usnesení ze dne 28. 1. 2020, sp. zn. 28 Cdo 3743/2019; rozsudek ze dne 11. 3. 2020, sp. zn. 28 Cdo 72/2020), v nichž Nejvyšší soud odmítl dovolací námitky žalovaného (jež uplatňuje i v tomto řízení), že žalobce b) se aktivně neúčastnil veřejných nabídek pozemků, že jednání žalované nevykazovalo znaky nečinnosti, liknavosti či svévole, a že sporadickou účast žalobce b) ve veřejných nabídkách je třeba přičíst na vrub jeho subjektivním požadavkům získat konkrétní náhradní pozemky v jím preferované lokalitě a nikoliv nesprávné kvantifikaci jeho restitučního nároku či nedostatečné nabídce náhradních pozemků. Ke stejným závěrům dospěl Nejvyšší soud také v dalších dovolacích řízeních, jejichž účastníky byly členové rodiny žalobce [žalobce a) a sestřenice žalobce Zuzana Novotná], když i v těchto dovolacích řízeních byl skutkový stav věci prakticky identický (jde o tato usnesení Nejvyššího soudu: ze dne 27. 2. 2018, sp. zn. 28 Cdo 135/2018; ze dne 18. 9. 2018, sp. zn. 28 Cdo 2288/2018; ze dne 10. 7. 2019, sp. zn. 28 Cdo 1444/2019; ze dne 17. 12. 2019, sp. zn. 28 Cdo 3566/2019; ze dne 14. 1. 2020, sp. zn. 28 Cdo 4091/2019; ze dne 19. 2. 2020, sp. zn. 28 Cdo 100/2020; ze dne 29. 4. 2020, sp. zn. 28 Cdo 990/2020, ze dne 12. 5. 2020, sp. zn. 28 Cdo 1065/2020).
27. Odvolací soud proto již nepovažuje za nutné se k obsáhlým námitkám žalovaného dále vyjadřovat a jen poznamenává, že setrvalé popírání jeho liknavosti a svévole, a to navzdory řadě pravomocných rozhodnutí soudů, zejména soudu dovolacího, jen podtrhuje důvodnost závěru, že jednání žalovaného bylo a je (stále více a více) svévolné.
28. K výši restitučního nároku žalobce a) a žalobce b):
29. Odvolací soud dospěl k závěru, že výše restitučního nároku žalobce a) činí částku 9 596 740 Kč a výše restitučního nároku žalobce b) částku 9 596 740 Kč.
30. Při ocenění restitučního nároku vyšel odvolací soud ze znaleckého posudku doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc., neboť v řízení bylo prokázáno, že pozemky, které byly oceněny jako stavební, respektive částečně stavební, byly určeny v době přechodu na stát k zastavění, a to pozemky odňaté v 50. letech potvrzenými přehlednými regulačními a zastavovacími plány z 30. let minulého století, pozemek dle PK p.č. 752 vyvlastněný rozhodnutím z 22. 1. 1969 územním rozhodnutím vydaným na podkladě podrobného územního plánu průmyslové oblasti Malešice – Hostivař, přičemž byl za účelem zastavění též vyvlastněn. V době odnětí pozemků v roce 1952, kdy došlo k odnětí jejich ideální části, stejně jako v roce 1954, kdy došlo k definitivnímu odnětí celých pozemků výměrem, jímž byl předchozí výměr zrušen, bylo celé území regulováno potvrzenými přehlednými regulačními a zastavovacími plány, neboť jakkoli Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy eviduje potvrzení ministerstvem veřejných prací toliko ve vztahu k plánu pro území Prahy XIII a přilehlých částí a neeviduje potvrzený návrh plánu pro území Prahy XI (archivovaný dokument je označen jako nepotvrzený v roce 1938), lze na základě provedení dokazování uzavřít, že rovněž tento plán potvrzen byl, o čemž svědčí skutečnost, že orgány veřejné moci, které rozhodovaly o povolení stavby v území zahrnutého do tohoto plánu, uváděly, že se jedná o území regulované

potvrzeným plánem (viz zápis sepsaný o stavební komisi konané dne 19. 6. 1950), jenž byl označován za dosud platný v roce 1958 (v návrhu na schválení programu výstavby pro podrobný územní plán Malešického města, který v rámci řešeného území zmiňuje lokality spadající do území tohoto plánu). V souladu s těmito plány v daném území výstavba probíhala, o čemž svědčí jak uvedený návrh na schválení programu výstavby pro podrobný územní plán Malešického města, v němž se uvádí, že území je rozestavěno podle těchto plánů z 30. let (skutečnost, že je zde použit singulár, svědčí spíše o tom, že se, vzhledem k řešenému území, mezi plány nikterak nerozlišovalo), stejně jako ortografické letecké snímky. Určení k zastavění pak dokládají také zákresy v mapě stavebních pozemků evidující výši cen stanovenou podle nařízení předsedy vlády č. 175/1939. Pokud jde o pozemek PK p.č. 752 vyvlastněný rozhodnutím ze dne 22. 1. 1969, které nabylo právní moci dne 15. 3. 1969, tento byl odňat za účelem výstavby, která se následně realizovala, přičemž v době odnětí byl určen k zastavění nejen směrným územním plánem z roku 1964, ale rovněž vydaným rozhodnutím o umístění stavby na tomto pozemku, jehož podkladem byl mimo jiné podrobný územní plán průmyslové oblasti Malešice – Hostivař schválený radou NVP v roce 1966 a staveniště bylo vyjmuta z výrobního plánu zemědělského. Skutečnost, že vzhledem k omezené době platnosti územního rozhodnutí bylo v roce 1972 vydáno nové, věcně shodné rozhodnutí o umístění stavby, na jehož základě došlo následně k novému rozhodnutí o přípustnosti stavby, nemůže na závěru o určení pozemku k zastavění v době jeho přechodu na stát ničeho změnit. Soud hodnotil znalecký posudek doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc., jako přesvědčivý, neboť znalec své závěry srozumitelně a logicky odůvodnil a podložil je příloženými listinami, přičemž ocenění částí pozemků jako stavebních, respektive částečně stavebních, je zcela v souladu s provedenými listinnými důkazy a znalec vysvětlil, jakým způsobem na základě územně plánovací dokumentace byly oceněny pozemky určené k částečnému zastavění. Z písemného vyhotovení znaleckého posudku a dodatku č. 2 je zřejmé, jakým způsobem byla vyhodnocena povaha jednotlivých pozemků, pokud jde o jejich určení k zastavění v okamžiku přechodu na stát, zdůvodněna byla též použitelnost Přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XI a stavební povaha pozemku PK 752, přičemž relevantní podklady jsou obsaženy v příloze k posudku a jeho dodatku.

31. Pokud žalovaný zpochybňoval posouzení charakteru odňatých pozemků, lze v této souvislosti poukázat na ustálenou rozhodovací praxi dovolacího soudu, který formuloval a odůvodnil závěr, že i v těch případech, kdy byly pozemky v době přechodu na stát evidovány jako zemědělské, nicméně byly určeny k výstavbě (v době prodeje existující územně plánovací dokumentace, vykoupění za účelem výstavby, bezprostřední realizace výstavby, existence územního rozhodnutí o umístění stavby), lze i takové pozemky v zásadě ocenit jako pozemky určené pro stavbu ve smyslu ustanovení § 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. (srovnej např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 25. 11. 2015, sp. zn. 28 Cdo 2956/2014, ze dne 3. 4. 2014, sp. zn. 28 Cdo 444/2014, ze dne 3. 6. 2015, sp. zn. 28 Cdo 4678/2014, a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 11. 2015, sp. zn. 28 Cdo 3971/2014, a ze dne 2. 9. 2015, sp. zn. 28 Cdo 1025/2015).
32. Navíc je třeba připomenout, že závěr odvolacího soudu o stavebním charakteru odňatých pozemků je založen na vícero v řízení zjištěných skutečnostech, nikoli výhradně na existenci uvedeného plánu, jehož nicotnost žalovaný namítal. Závěr o charakteru odňatých pozemků není zpochybněn ani nově předloženými důkazy, a to e-mailovou zprávou Mgr. Martiny Koukalové ze dne 18. 6. 2020 a vyjádřením Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy ze dne 9. 2. 2017. Ke stejným závěrům ostatně dospěl Nejvyšší soud například i v usneseních ze dne 18. 9. 2018, sp. zn. 28 Cdo 2288/2018, ze dne 19. 6. 2019, sp. zn. 28 Cdo 1890/2019, ze dne 27. 2. 2018, sp. zn. 28 Cdo 135/2018 (ústavní stížnost proti němu Ústavní soud odmítl jako zjevně bezdůvodnou usnesením ze dne 22. 1. 2019, sp. zn. I. ÚS 1704/18), ze dne 28. 1. 2020, sp. zn. 28 Cdo 3743/2019, ze dne 19. 2. 2020, č. j. 28 Cdo 100/2020-808 (ústavní stížnost proti

němu Ústavní soud odmítl jako zjevně bezdůvodnou usnesením ze dne 3. 11. 2020, sp. zn. IV. ÚS 1253/20), ze dne 29. 4. 2020, sp. zn. 28 Cdo 990/2020, nebo rozsudku ze dne 1. 9. 2020, sp. zn. 28 Cdo 2419/2020, v nichž se již dříve vypořádal s obdobnou argumentací žalovaného a jimiž (jako souladné s ustálenou soudní praxí) aproboval závěry soudů nižších stupňů ve skutkově a právně obdobných věcech.

33. K ekvivalentnosti hodnoty restitučního nároku žalobce a) a žalobce b) a ceny vybraného náhradního pozemku:

34. Pokud jde o tvrzení o hodnotě neuspokojeného restitučního nároku obou žalobců, vyšel odvolací soud ze skutkových tvrzení žalobce a) a žalobce b):

- žalovaný uvedl, že žalobci a) byly vydány na jeho restituční nárok náhradní pozemky v hodnotě 3 700 004 Kč,
- žalobce a) uvedl, že žalovaný na jeho restituční nárok plnil v částce 4 222 416,05 Kč,
- žalovaný uvedl, že žalobci b) byly vydány na jeho restituční nárok náhradní pozemky v hodnotě 2 518 563 Kč,
- žalobce b) uvedl, že žalovaný na jeho restituční nárok plnil v částce 3 077 485,09 Kč.

Odvolací soud k těmto skutkovým tvrzením neprováděl dokazování. Celková cena spoluvlastnických podílů k pozemkům, které byly v tomto řízení žalobci a) a žalobci b) vydány, činí u každého z nich částku 3 870,50 Kč. Výše restitučního nároku žalobce a) činí částku 9 596 740 Kč a žalobce b) částku 9 596 740 Kč. Je tedy zřejmé, že vydáním níže uvedených pozemků nemůže být restituční nárok žalobce a) a žalobce b) plně uspokojen, resp. přečerpán, a ani jeden z žalobců se tak jejich vydáním nemůže bezdůvodně obohatit. Tento závěr platí jak v případě prokázání tvrzení žalovaného a tak v případě prokázání tvrzení žalobce a) a žalobce b).

35. S ohledem na výše uvedené lze proto uzavřít, že restituční nárok žalobce a) a žalobce b) nebyl dosud vyčerpán.

36. K vhodnosti požadovaných pozemků:

37. Jako náhradní pozemky lze oprávněné osobě vydat toliko pozemky vhodné, jež by byly zařaditelné do veřejné nabídky. Při posuzování „vhodnosti“ pozemku je přitom nutno hodnotit, zda převodu nebrání zákonná výluky uvedené v § 11 odst. 1 zákona o půdě a § 6 odst. 1 zákona č. 503/2012 Sb., či zda nejde o pozemek zatížený právy třetích osob, zda jeho převod není z jiného důvodu zapovězen zákonem, zda jej lze zemědělsky obhospodařovat, zda nevzniknou jiné problémy při hospodaření s takovým pozemkem, případně zda nejde o pozemek zastavěný či tvořící součást areálu, přičemž tato hlediska je třeba zkoumat vždy se zřetelem k individuálním skutkovým okolnostem případu a předpoklady pro vydání (popřípadě pro nevydání) každého takového pozemku posuzovat zcela samostatně, byť s přihlédnutím k širším souvislostem konkrétní věci (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 2. 2020, sp. zn. 28 Cdo 4185/2019, a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 6. 2019, sp. zn. 28 Cdo 1890/2019).

38. K pozemku p.č. 2424 v katastrálním území Dolní Kounice:

39. Soud prvního stupně zcela správně ve vztahu k tomuto pozemku žalobě vyhověl. Jedná se o pozemek vhodný k vydání, jeho vydání nebrání žádná zákonná překážka. Jde o pozemek potenciálně vhodný k zařazení do veřejné nabídky ve smyslu § 11a odst. 2 zákona o půdě.

40. Vydání pozemku nebrání ani skutečnost, že se nachází v dobývacím prostoru a částečně v chráněném ložiskovém území. Z provedeného dokazování totiž vyplývá, že pozemek je v platném uzemním plánu zahrnut do plochy zemědělské, je zčásti zarostlý zelení a neexistují žádné překážky, které by žalobci a) a žalobci b) znemožňovali tento pozemek obhospodařovat (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 10. 2020, sp. zn. 28 Cdo 2868/2020 a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 1. 2020, sp. zn. 28 Cdo 3005/2019). Nelze též přehlédnout, že také

sousední pozemek p.č. 2415/1 je zemědělsky obhospodařován. Vydání pozemku nebrání ani skutečnost, že na západním okraji pozemku se nachází hrana místního lomu.

41. Lze proto uzavřít, že jde o pozemek, který lze zemědělsky obhospodařovat, při hospodaření s ním nevzniknou jiné problémy a nejde o pozemek zastavěný či tvořící součást areálu.
42. Odvolací námitky žalovaného nejsou důvodné, a proto odvolací soud podle § 219 o. s. ř. výrok I. rozsudku soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil (výrok I. tohoto rozsudku).
43. K pozemku p.č. 1318/1 v katastrálním území Ochoz u Brna:
44. Soud prvního stupně zcela správně žalobu ve vztahu k tomuto pozemku zamítl.
45. Pozemek nelze zahrnout do veřejné nabídky (§ 11a odst. 2 zákona o půdě), protože jde o pozemek, ke kterému uplatnila třetí osoba právo na převod podle § 10 odst. 4 zákona č. 503/2012 Sb., a protože mezi částí tohoto pozemku a stavbou č. ev. 327, postavenou na pozemku p.č. 1318/1, existuje funkční souvislost.
46. Jedná se o žádost Vítězslava Pokorného ze dne 25. 3. 2015, o které doposud nebylo rozhodnuto a Vítězslav Pokorný na žádosti nadále trvá. Vítězslav Pokorný je vlastníkem stavby č. ev. 327, která je postavena na pozemku p.č. 1318/2. Tento pozemek (p.č. 1318/2) je obklopen pozemkem p.č. 1318/1. Vítězslav Pokorný část pozemku p.č. 1318/1 (250 m²) užívá na základě nájemní smlouvy. Jsou proto splněny zákonné předpoklady pro vyhovění jeho žádosti o převod pozemku p.č. 1318/1 podle § 10 odst. 4 zákona č. 503/2012 Sb.
47. Stavba č. ev. 327 je využívána Vítězslavem Pokorným jako provozovna občerstvení a část přilehlého pozemku p.č. 1318/1 o výměře 250 m² je se stavbou funkčně spojena, neboť se na této části pozemku nachází prostor sloužící jako posezení pro zákazníky této provozovny. Vydání této části pozemku oprávněné osobě by mělo za následek výraznou překážku pro provoz a fungování provozovny občerstvení. V případě vydání pozemku oprávněné osobě by existence posezení pro zákazníky provozovny občerstvení na části tohoto pozemku znemožňovala zemědělskou využitelnost této části pozemku pro oprávněnou osobu.
48. Vítězslav Pokorný uplatnil právo na převod části pozemku. Žalobci a) a žalobci b) ovšem nelze vydat „zbývající“ část pozemku, která není v žádosti Vítězslava Pokorného zahrnuta. Je tomu tak proto, že podle nálezu Ústavního soudu ze dne 5. 1. 2021, sp. zn. III. ÚS 3804/19, rozhodnutí soudu o nahrazení projevu vůle povinné osoby podle zákona o půdě k bezúplatnému převodu pozemků oprávněné osobě, jímž se daný pozemek rozdělí, a to s odkazem na § 82 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), porušuje čl. 11 odst. 1 a čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Podle § 82 odst. 3 stavebního zákona svědčí pravomoc k dělení nebo scelování pozemků příslušnému správnímu úřadu, nikoli soudu; přisvojí-li si soud pravomoc v takové situaci rozhodnout o dělení pozemku namísto správního úřadu, porušuje tím princip dělby moci podle čl. 2 odst. 1 a 3 Ústavy České republiky. Rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu, jímž lze podle § 82 odst. 3 stavebního zákona nahradit rozhodnutí správního úřadu o dělení nebo scelování pozemků, nelze vykládat jako rozhodnutí soudu podle zákona o půdě, nýbrž v souladu s principem dělby moci a s výslovným poukazem (obsaženým v § 82 odst. 3 stavebního zákona) na zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a o pozemkových úradech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, jako rozhodnutí podle tohoto posledně uvedeného zákona.
49. Odvolací námitky žalobce a) a žalobce b) nejsou důvodné, a proto odvolací soud podle § 219 o. s. ř. výrok III. rozsudku soudu prvního stupně (ve vztahu k pozemku p.č. 1318/1 v katastrálním území Ochoz u Brna) jako věcně správný potvrdil [výrok II. písm. b) tohoto rozsudku].
50. K pozemku p.č. 76/1 v katastrálním území Vranov u Brna:
51. Soud prvního stupně zcela správně žalobu ve vztahu k tomuto pozemku zamítl.

52. Pozemek nelze zahrnout do veřejné nabídky (§ 11a odst. 2 zákona o půdě), protože jde o pozemek, jehož převodu brání zákonná překážka podle § 6 odst. 1 písm. b) zákona č. 503/2012 Sb.
53. V řízení bylo prokázáno, že část pozemku p.č. 76/1 (která přiléhá k pozemku p.č. 427) je územním plánem obce Vranov u Brna určena k budoucímu rozšíření komunikace, která se nachází na pozemku p.č. 427. Lze proto uzavřít, že se jedná o zemědělský pozemek, jehož část je určena územním plánem k zastavění stavbami dopravní infrastruktury.
54. Při vymezení pojmu dopravní infrastruktura je třeba vycházet z § 2 odst. 1 písm. m) bod 1. zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), podle kterého lze za dopravní infrastrukturu považovat například stavby pozemních komunikací a s nimi související stavby. Na pozemku p.č. 427 se nachází stavba pozemní komunikace a územní plán obce počítá s tím, že část pozemku p.č. 76/1 je určena k jejímu budoucímu rozšíření. Vyjádření příslušného úřadu územního plánování podle § 6 odst. 1 písm. b) bod 4. zákona č. 503/2012 Sb. je ovšem možno žádat pouze v případě, že pozemek je určen platnou územně plánovací dokumentací ke zřízení technické infrastruktury a nikoli dopravní infrastruktury. Proto v nyní projednávané věci nebyl Městský úřad Šlapanice oprávněn vydávat stanovisko k možnosti vydání či nevydání tohoto pozemku. I z jeho sdělení ovšem vyplývá, že část pozemku p.č. 76/1, která přiléhá k pozemku p.č. 427 je určena k budoucímu rozšíření komunikace na tomto pozemku.
55. Odvolací námitky žalobce a) a žalobce b) nejsou důvodné, a proto odvolací soud podle § 219 o. s. ř. výrok III. rozsudku soudu prvního stupně (ve vztahu k pozemku p.č. 76/1 v katastrálním území Vranov u Brna) jako věcně správný potvrdil [výrok II. písm. b) tohoto rozsudku].
56. K pozemku p.č. 2428 v katastrálním území Dolní Kounice:
57. Soud prvního stupně zcela správně žalobu ve vztahu k tomuto pozemku zamítl.
58. Pozemek nelze zahrnout do veřejné nabídky (§ 11a odst. 2 zákona o půdě), protože jde o pozemek, jehož převodu brání zákonná překážka. Nejedná se o zemědělský pozemek, neboť tento pozemek netvoří zemědělský půdní fond a nenáleží do něj [§ 1 odst. 1 písm. a) zákona o půdě].
59. Zahrnutí pozemku do zemědělského půdního fondu ve smyslu § 1 odst. 1 zákona o půdě vyžaduje splnění dvou předpokladů: jednak, že takový pozemek je, anebo byl a nadále má být zemědělsky obhospodařovaný (znak faktický, materiální), a současně je v evidenci (katastru) nemovitostí označen druhem kultury uvedeným v § 1 odst. 2 zák. č. 334/1992 Sb. (znak právní, formální).
60. Pozemek nespĺňuje ani jeden ze shora popsaných předpokladů. V současné době není pozemek zemědělsky užíván, neboť je zcela zarostlý akátovým náletem, v katastru nemovitostí je jeho způsob využití označena jako neplodná půda a jako druh pozemku je uvedeno ostatní plocha. Lze proto uzavřít, že pozemek nelze hospodářsky obhospodařovat, což je jedním z předpokladů vhodnosti pozemku. Odvolací soud se neztotožňuje s názorem žalobců, že pozemek lze zemědělsky využívat například na skladování plodin a ke stání zemědělské techniky.
61. Odvolací námitky žalobce a) a žalobce b) nejsou důvodné, a proto odvolací soud podle § 219 o. s. ř. výrok III. rozsudku soudu prvního stupně (ve vztahu k pozemku p.č. 2428 v katastrálním území Dolní Kounice) jako věcně správný potvrdil [výrok II. písm. b) tohoto rozsudku].
62. K pozemku p.č. 274/9 v katastrálním území Hostěnice:
63. Podle názoru odvolacího soudu je tento pozemek vhodný k vydání, neboť jeho vydání nebrání žádná zákonná překážka. Jde tedy o pozemek potenciálně vhodný k zařazení do nabídky ve smyslu § 11a odst. 2 zákona o půdě.
64. Soud prvního stupně odůvodnil zamítnutí žaloby tím, že u soudu prvního stupně je vedeno řízení, ve kterém se nadace FÜRST VON LIECHTENSTEIN STIFTUNG, sídlem Bergstrasse 5, Vaduz, Lichtenštejnské knížectví (v procesním postavení žalobce), domáhá určení, že je vlastníkem tohoto pozemku. Jde o žalobu na určení podle § 80 o. s. ř., která ovšem netvoří překážku vydání podle § 6

odst. 1 písm. a) zákona č. 503/2012 Sb. Toto ustanovení totiž dopadá jen na řízení podle zákona o půdě, zákona č. 403/1990 Sb., zákona č. 87/1991 Sb. a zákona č. 243/1992 Sb.

65. Jde o pozemek, který lze zemědělsky obhospodařovat, při hospodaření s ním nevzniknou jiné problémy a nejde o pozemek zastavěný či tvořící součást areálu.
66. Odvolací soud proto, podle § 220 odst. 1 písm. a), b) o. s. ř., výrok III. rozsudku soudu prvního stupně (ve vztahu k pozemku p.č. 274/4 v katastrálním území Hostěnice) změnil tak, že nahradil projev vůle žalovaného uzavřít se žalobcem a) a žalobcem b) smlouvu o bezúplatném převodu tohoto pozemku [výrok II. písm. c) tohoto rozsudku].
67. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 224 odst. 1, 2, § 142 odst. 1 a § 146 odst. 2 věta první o. s. ř. Žalobce a) a žalobce b) byli úspěšní pouze ve vztahu k pozemku p.č. 2424 v katastrálním území Dolní Kounice a k pozemku p.č. 274/9 v katastrálním území Hostěnice. Ve zbývajících částech předmětu řízení byli neúspěšní, případně zavinili zastavení řízení. Podle míry úspěchu se zohledněním zavinění žalobců na zastavení řízení by právo na náhradu nákladů řízení měl žalovaný.
68. Aplikace ustanovení § 150 o. s. ř., jež při svém rozhodnutí použil soud prvního stupně, je podle konstantní judikatury namísto tehdy, pokud to odůvodňují majetkové, sociální a osobní poměry účastníků řízení, přičemž se přihlíží k okolnostem, jež vedly k zahájení řízení, k chování účastníků v průběhu řízení a k dalším relevantním skutečnostem, které určitým způsobem individualizují situaci účastníků řízení v tom směru, že si zasluhuje specifické zacházení ve smyslu ustanovení § 150 o. s. ř. (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 23. 9. 2010, sp. zn. III. ÚS 1840/10). Na rozdíl od soudu prvního stupně má však odvolací soud za to, že v projednávané věci nejsou dány žádné důvody hodné zvláštního zřetele pro nepřiznání náhrady nákladů řízení žalovanému ve smyslu § 150 o. s. ř., neboť žádná z judikaturou zmiňovaných individualizovaných skutečností v řízení nenastala.
69. Převážně úspěšný žalovaný by proto v zásadě měl právo na náhradu nákladů potřebných k bránění práva vůči žalobcům, ovšem pouze za předpokladu účelnosti těchto nákladů, jak to výslovně uvádí § 142 odst. 1 o. s. ř. Podle obsahu spisu žalovanému vznikly náklady v souvislosti s jeho zastoupením advokátem.
70. Za žalovaného jednala v tomto řízení jeho organizační složka, a to Státní pozemkový úřad, jenž se nechal v řízení zastoupit advokátem. K otázce účelnosti nákladů vynaložených na právní zastoupení státního orgánu advokátem existuje dlouhodobě ustálená judikatura Ústavního soudu, jež byla shrnuta např. v nálezu ze dne 23. 6. 2020, sp. zn. I. ÚS 3790/19. Z něj se podává, že v případě státu, který je k hájení svých zájmů vybaven příslušnými organizačními složkami finančně i personálně zajištěnými ze státního rozpočtu, není důvod, aby výkon svých práv a povinností v této oblasti přenášel na advokáta jako soukromý subjekt. Pokud tak přesto učiní, pak není důvod pro uznání takto mu vzniklých nákladů jako účelně vynaložených podle § 142 odst. 1 o. s. ř. Tím ovšem není řečeno, že by náklady na zastoupení státu bylo možné považovat za „neúčelně“ vynaložené za každé situace, neboť předmětem sporu může být i právní problematika, která přímo nesouvisí s oblastí spravovanou ústředním orgánem státní správy, případně jde o právní problematiku velmi specializovanou, obtížnou, dosud neřešenou, problematiku s mezinárodním prvkem, vyžadující znalosti cizího práva, eventuálně jazykové znalosti apod. V takových případech lze shledat postup orgánů státní správy, který zvolí pro své zastupování advokáta, který se na danou problematiku specializuje, za adekvátní. Uvedené závěry se uplatní i v případě, kdy je stát zastoupen Státním pozemkovým úřadem coby jeho organizační složkou, za jehož standardní agendu podle zákona o půdě lze považovat jak spory týkající se hodnoty restitučního nároku, tak uplatňování restitučního nároku žalobou na nahrazení projevu vůle uzavřít s oprávněnou osobou smlouvu o převodu konkrétních náhradních pozemků. Existence neuspokojených restitučních nároků na vydání náhradních pozemků podle § 11 odst. 2 zákona o půdě je více než 25 let trvajícím problémem, který zasahuje do práv oprávněných osob,

a bylo povinností státu v průběhu tohoto dlouhého období nalézt účinný způsob, jakým budou tyto nároky při respektování legitimního očekávání oprávněných osob vypořádány. Za stávajícího právního stavu, v jehož rámci jsou přípustně žaloby oprávněných osob na nahrazení souhlasu státu s převodem jimi vybraného pozemku, to pro stát znamená alespoň zajistit dostatečnou personální a odbornou kapacitu pro řešení těchto sporů.

71. Právo státu nechat se zastoupit v řízení před soudem advokátem není zcela vyloučeno, toto právo však musí být vykládáno přísně restriktivním způsobem (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 5. 2010, sp. zn. I. ÚS 1401/10, a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 7. 2011, sp. zn. 28 Cdo 4463/2010). U Státního pozemkového úřadu lze presumovat existenci dostatečného materiálního i personálního vybavení a zabezpečení k tomu, aby byl schopen kvalifikovaně hájit svá práva a zájmy (případně za využití služeb Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových), aniž by musel využívat právní pomoci advokátů (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 5. 2020, sp. zn. 28 Cdo 468/2020).
72. Po aplikaci výše zmíněných judikatorních východisek má odvolací soud za to, že náklady vynaložené žalovaným na právní zastupování advokátem nelze považovat za účelně vynaložené, a proto mu nelze náhradu těchto nákladů řízení přiznat.
73. Je třeba poukázat na to, že vyřizování žádostí o převod náhradních pozemků podle zákona o půdě, včetně případů, kdy se takovýchto nároků domáhají oprávněné osoby žalobou u soudu, jako je tomu v nyní projednávané věci, je třeba považovat za zcela standardní agendu Státního pozemkového úřadu, která přímo souvisí s oblastí, kterou spravuje. V nyní posuzované věci nešlo o právní problematiku vysoce specializovanou, obtížnou, v soudní praxi dosud neřešenou, nebo o problematiku s mezinárodním prvkem, aby žalovaný nemohl hájit svá práva u soudu bez nutnosti právního zastoupení advokátem. Pokud se žalovaný přesto rozhodl využít právní pomoci advokáta, nelze náklady s tím vzniklé považovat za účelně vynaložené náklady řízení, jež by měli žalobci žalovanému nahradit s ohledem na svůj převážný neúspěch ve věci.
74. S ohledem na výše uvedené bylo proto o nákladech řízení před soudy obou stupňů rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu Brno-venkov; takové dovolání je však přípustné pouze tehdy, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Dovolání není samostatně přípustné proti tomuto rozsudku v části týkající se výroku o nákladech řízení.

Brno 27. května 2021

JUDr. Dušan Schinzel v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Magdalena Robotková